

ÖLÜM VE ÂHİRET

«Ölüm ; feraha çıkış»
«Âhiret; ebedî saâdete erişdir»

Yazan:
Ömer Fevzi Mardin

Yayan:
İlahiyyât Kültür Te'lifleri
Basım ve Yayım Kurumu

Sayı : 12

Nûr Basımevi
İSTANBUL — 952

341-96.35

14 22

M 33 140657
297/555

Ön söz

Bu risâle muhteviyyatı ; matbaada basılmakta olan (Tasnifli, fihristli ve şerhli) Hadis-i şerifler kitabının 142 nci izah ve şerhidir. Aynen alınarak risâle halinde müstakillen neşrinin sebebi ; muhteviyyâtının herkesi yakından alâkadar ettiği cihetle herkes tarafından küçük bir maliyyet bedeliyle kolayca alınıp okunmasını te'mindir.

Bu risâledeki yazılar; her insanı her zaman düşündüren, üzen, her kesin huzûrunu kaçıran, yanlış telâkileri, bilgileri düzelterek her kesi teselli etmek, rahatlandırmak için yazılmıştır.

Her kes için mukadder olan ölüm ve âhiret hayatının safhaları bütün ferahlatıcı hakikatleriyle burada açıklanmıştır. Ölümden şûursuzca korkmanın ve ölümü bir felâket telâkki etmenin yanlışlığı ortaya konmuştur. Mezarıdan, âhiretten ürkmeğe sebep olmadığı ve mustarib insalar için ölümün ni'met ve âhiret hayatının sırf saadet olduğu hakikatlere dayanılarak izah edilmiştir. Allah te'sirini halk buyursun ,rahatlığa sebep olsun. Âmin.

Ömer Fevzi Mardin

Â K İ B E T

I Z A H — 142

Allah içiniz ve Ona dönücüleriz

Kur'anı kerîmde : innâ lillâh ve innâ ileyhi raciûn buyurulmaktadır :

Ma'nâsı :

Biz Allah içiniz ve ona dönücüleriz) demektir.

Yani :

(Bizi Allah dünyaya kendi için getirdi. Allaha ait işimiz dünyada bitince bizi yine kendine alacak rûhumuzu toprak bedenimizden kurtarıp geldiği yere doğru yükseltecektir. [Ölüm ve avakıbı hakkındaki tafsîlât için 101 ve 103 ncü izahlara bakılmalıdır.]

Evet ölüm bir kurtuluştur. Zira ruhlarımız yeryüzüne inmeden, bedenimize girmeden evvel tam bir sefâ âleminde idi. Bütün sıkıntılar ; dünyada bu toprak bedene girip sıkıştıktan sonra başladı.

Rûh — Beden

Dünyaya gelirken yoktan vârlan ; bedenimizdir. Rûhumuz değil ; ruhlarımız ; ezeldenberi göklerde vardı. Allahın nûru içinde Allahı zikir ile meşgul ve ne kadar safâda idi.

İmdi :

Ruhlarımız kadîmdir. Bu âlemler yaradılırken Al-

lah rûhundan üfliyerek onları vücûde getirmiştir.

Ölüm hadisesi ile bedenden ayrılan rûh : yine aslına dönmek üzere göklere çıkacak beden de toprak olan aslına katışmak üzere yerde kalacaktır.

Görülüyor ki yoktan vârlan olan, toprak bedenimizdir. Ölümle yine toprakta yok olacak olan da o dur.

Fakat rûh ; doğmamıştır ki ölsün. Allahın rûhu nasıl iptidasız birer kıdeme ve ölmezliğe mâlik ise ondan taşıdığımız rûh dahi ondan üflenmiş olmakla aynı hakikate ve aynı asla maliktir,

Ö l ü m

Bütün insanları düşündüren müşterek bir derd var dır. Ölüm! Bu öyle bir şumullü düşünce ve derd ki, genç ihtiyar hiç kimsenin hiç bir gün aklından çıkmaz. Kime hangi gün geleceği belli olmıyan bu mutlak âkıbet bilmiyenler için derece derece korkunçtur. Ve korku içinde beklenmektedir.

Evet :

Hiç kimse yoktur ki ölümü soğuk, ürkünç telâkki etmesin ve her zaman onu hüznle, yeisle hatırlamasın,

Öyle ki :

Bütün gününü : yaşamak mücadeleleri, çabalamaları içinde, türlü sıkıntılar, zahmetler içinde geçiren insana akşamlayın biraz rahat nefes alıp dinleneceği sırada da ölüm korkusu gelir zihnini istilâ eder, günün biriken yorgunluğuna derin bir üzüntü ilâve eder Halbuki ne kadar yersiz ve ma'nasızdır, yersiz ve ma'nasız bu üzüntüye yer verenlere ne kadar acınsa de-

geri vardır. Yok yere keder ne acınacak şeydir. Asıl işin fecaati ölüm bir kurtuluş hadisesi telâkki edilecek yerde bilgisizlik yüzünden onun felâket sayılmasıdır. Bilgisizlere göre ölüm; esrarlı ve mechul bir âlemin uçurumuna insanın bir anda yuvarlanması ve yuvarlandığı yerde ne gibi bir akıbetle karşılaşacağını bilmemesidir. Bir Hadis-i kudsîde Cenâh-ı Hak şöyle buyurur : «ef-alimde beni en ziyade tereddüde sevk eden şey; mü'min kulumun rûhunu kabz anında ondan gördüğüm çekingenliktir, o ölmekten korkar halbuki ölümle onu ne ni'metlere kavuşturacağımı bilse ! »

Evet hakikati bilse; korkmıyacak, yalnız korkmıyacak değil kurtarıcı bir ele sarılır gibi dünyadan kurtulmak için ecele sarılacak ve o anı hayatının en mes'ut anı bilecek.

Bütün ömrünü zından karanlığında mechuller, şaşkınlıklar, mahrumiyetler içinde geçiren bir insanın aydınlığa çıkışı, hürriyete kavuşması veya candan hasretini çektiği sılasına kavuşması [en küçük bir misâl ile] ne kıymetde ise ölüm dahi hakikatde beşer için odur. Fakat hakikati her kes bilmiyor ve kimsenin kimseye bu hakikati öğretmeğe dili varmıyor, çünkü ya bilmiyor ya yüzlerce senedenberi devam eden korkutmak âdetinden ayrılmak, zavallı insanlara göz açtırmak işine gelmiyor. O bilgin geçinen yalnız sözlerinin te'sirlerini [saçtığı dehşet ve korku ile] ölçerek keyifleniyor.

Hayrı söylemek için hayırlı olmak lâzım insanlara analar gibi de acımak lâzım Allah hakkına riayet, halk hukukuna dikkat lâzım.

Korkudan titrettiği insana bakıp kendine paye veren zavallı bilmiyor ki söylediği her sözle Allaha karşı sûi zan telkîn etmiş ve ibâd-ullahın fikrini karartmış, kalbini kırmıştır, bundan büyük günah, bundan fena iş bundan daha yıkıcı hareket ne olabilir.

Allahı kusurlu görmek küfürdür. Allaha fena zanda bulunmak küfürdür Allahın kemal sıfatlarını inkâr etmek küfürdür. Hele bunu başkalarına da böyle telkin etmek kaç misli günah kaç türlü günah ve ne müthiş bir şeydir.

Her gün her namazdan sonra namaz tesbihleri çekiyoruz başda geleni (Subhân-Allah) dır ma'nası : (Allah her kusurdan münezzehtir) yani (iyiliğe, güzelliğe hayır isterliğe, muhabbete, merhamete, insafa, âlâka ve gayrete muhalif her hisden her fiilden uzak ve temizdir) demektir.

Bu böyle olunca Allahın bu esasdan zerre kadar ayrılmasına imkân ve bizim de şüphe etmemize zerre kadar yer yoktur. İmandan da maksad inanmaktır. İnanmaktan maksad ise ; Allahın evvelâ birliğine ve kusursuz iyiliğine ve bizi iyiliğe güzellikle sevk eden ve fenahklardan men eden iradelerine inanmaktır.

Güzel ahlâk numûnesi Allahın kendisidir, Peygamber efendimiz (Allahın ahlâkiyle ahlaklanınız) buyuruyor. Akıl, mantık, hikmet ölçüleri Allahındır. Allahı bu ölçüler dışında nasıl düşünebiliriz.

Allah hakkında fena zanda bulunanlar için Kur'anı kerimin tahziri :

(48 - Fetih - 6 ve : «Ve Allaha fena zan ile zanda bulunan erkek ve kadın munafıkları ve erkek kadın müşrikleri [Allah] ta'zîb eder [onları muazzeb kılar] onların fena zanları kendi üzerlerine dö-

ner. Allah onlara lâ'net etti. Ve onlara cehennemî hazırladı ki ne fena bir gıdilecek yordir. »

İNSANLAR HAKKINDA FENA ZAN

(48 - Fetih - 12) : « [Arablardan Peygamber efendimizle sefere gitmeyip geri kalanlar] «belki Resûl ve [beraber giden] mü'minler ebeden evlerine dönmöz zan ettiler, ve bu zan kalbinize [şeytan tarafından] tezyin edildi. Ve fena zanda bulundunuz ve siz helake müstahak kavim oldunuz. »

FENA ZAN MÜNAFIKLIKTIR

(63 - Münâfikûn - 4) : «Onlar [münafıklar] dayanak yapılmış direkler gibidirler her ses, kendi aleyhlerine zan ederler. Onlar size düşmandırlar onlardan hazer edin Allah [onları] kahretsin. »

Bir iki misal :

(Asr-ı saadet) tarihinde okuduğuma göre bir be-devî kadın Muhammed isminde bir Peygamberin yeni bir Din getirdiğini işitmiş ve hazreti Muhammedin eşkâlini de kendisine söylemişler. Bir gün bu kadın çadırının önünde ocak yakmış yemek pişirmekte ve küçük çocukları da oracıkta oynamakta iken bir yolcu

geçmiş, kadın bu yolcunun eşkâlini Peygamber efendimiz hakkında ta'rif edilen eşkâle benzetince merak edip seslenmiş kim oldugunu sormuş hazreti Muhammed oldugunu anlayınca : «Bana söyler misin getirdiğin Din neyi öğretiyor.» diye sormuş. Peygamber efendimiz de Allahın birliğine ve iyiliğine imanı iyiliğe çalışıp fenalıktan sakınmayı emrediyor buyurmuş. Ve iyilik edenlerin cennete, günahkârların cehenneme gireceklerini söyleyip tarif edince cehennemin ateşi noktasında kadın şaşalamış : ve ihtiyarsız şu cevabı vermiş : (şu oynayan çocuklar bir kabahat işleseler ben onları tutup ocağın ateşine sokarmıyım ki Allah yaratlığını ateşe atsin) demiş. Yani bütün bilgisizliğine rağmen Allahın verdiği akıl ve mantık ile işittiğini ölçerek bir hakikat ve hatta Allah namına bir gayret ifade eylemiş.

Diğer misal :

Dünyaca tanınmış bir hikmet ve fikir adamı, edip ve mütasavvıf bir âlim vardır ismi (Ömer Hayyâm) dır bu zatın divanında bir kıt'a vardır ki meş'ali şudur ;

«Diyorlar ki bir gün dost öfkelenecek o derece ki cehennem ateşine attığı insanlar bulunacak. Ey dost, sen bunu seni tanımayanlara söyle. »

Hakikat ehli bilir ki öfke kemal ile birleşemez. Kemal ; merhameti, lütfu, keremi iktiza ettirir. Vakıa Allahın gazabı vardır fakat bu hayırı hedef tutan bir münebbihtir.

Kul dünyada Allahın sevk ve idaresi dahilinde mutlak bir itaat ile hareket etmiştir. Allah ne yaptırmışsa onu yapmıştır. Kendiliğinden bir şey yapmamıştır kul hakikatde müstakil bir varlık değildir ki ef'al ve harekâtında istiklâli olsun. Günahkârın fıtratı mı

menfidir. Onda o fitratı yaradan Allah'tır. Fikri mi menfidir. Ona o fikri ilham eden Allah'tır.

Kur'anı kerimde bir âyet-i kerîmede şöyle buyruluyor : (fücûrunu da takvâsını da ilhâm etti) yani insana, menfi müsbet her fikir Allahtan ilhâm olur.

Diğer bir âyet-i kerîmede de (insanları yarattığı gibi insanların ef'alini, yani işlerini de Allahın yarattığı) bildirilmektedir,

Evet :

Kur'an-ı kerimde cehennemden, âhiret hayatının çeşitli azâbından da bahis var fakat bu şeriat mertesinde söylenmiş kelâmdır. Kur'ân-ı kerimin nâzil olduğu devirdeki azgın insanları korkutmak, fena işler içinde yüzen, insanların elini ayağını fenahlıklardan çekmek, hiç alışmadığı iyiliğe başlatmak, başkaları için feragat ve sedakârlığa onları sevk etmek için bunlar söylenmiştir.

Netekim daha evvelki Din kitaplarında daha şiddetli müeyyideler konmuştur. Çünkü onlar daha iptidai insanlardı ve sonraları tedricen beşeriyet tekâmüle doğru yürüdükçe Musevî mukaddes kitaplarındaki hükümlerin şiddeti İncil-i şerif ile ve daha sonraları Kur'an-ı kerim ile büsbütün hafifletilmiştir.

Bin dört yüz sene evvelkine nazaren beşeriyetin bu günkü hali çok daha insanca, ileri, olgun ve vicdanlıdır. İnsaniyyet bütün dünyada makbul, mu'teber bir ma'nâ iktisab etmiştir. Yani Din ; insanlar üzerinde kendini his ettire ettire bu ma'nayı ortaya koymuştur. Bu günkü insan ; iki cihan harbi geçirmiş ıstırapın en derinlerinde yaşamış intibahın en yükseklerine de çıkmıştır. Bu günkü insanların büyük ekseriyyeti Allaha da, halka da, insanlığa da muhabbetle kalbini

açmıştır. Ve tek ihtiyacı bunun karşılığıdır. Bunun karşılığı ; Allah için söz söyleyenlerin cehennem kapılarını açık, cehennem ateşini alevli göstermek değildir. Teselli vermek, ümid vermek, merhametden bahsetmektir.

Kara haberciler

Bütün ömürlerince insanların Allahtan ümidini, Allahla tesellisini kıran, bozan sözler söylemeğe alışan adamlar ne kadar haksız ve günahkârdırlar. İdam mahkûmlarına bile idamlarından biraz evvel ahiretle teselli verilir ve Allahtan ümid verilir. Böyle olduğu halde hiç bir cürüm ve cinayeti olmıyan milyarlarca ma'sûm insanı [cehaletlerinden istifade ederek] ölümle ahiretle korkutup ömürleri boyunca ta'zib edenler, şaşkına çevirenler ye'se düşürüp dinden imandan uzaklaştıranlar ne ağır mes'uliyet altındadırlar.

Allah ; asıl korkunç hesabı kendisine iftiralar eden Allah hakkında kullarına fena zanlar telkin eden ve her şeyi fena gösteren ibâd-ullahı rahat vermiyen insafsızlardan, merhametsizlerden soracaktır, Asıl onlar korksunlar. Allahın sıfat-ı kemaliyesine yer vermiyenler yalnız Allahı korkunç olarak tasvir eden ve Allahtan rahmet yerine kahr ve gazab ve şiddet telkin edenler korksunlar insanların, tek dostu velisi ve tek tesellisi olan Allahdan ümid kestiren gafiller korksunlar. İnsanları yeis içinde serseri hâle koyan ve büsbütün inzibatdan çıkaran, söz dinlemez, terbiye kabul etmez bir imansızlığa sevk eden o felâket, mûsibet dellalları Allahtan ve mahşerden korksunlar.

«Allahı kullarına sevdiren ki Allah sizi sevsin.»

Cenâb-ı Hak bir Hadis-i kudsîde buyuruyor :

«Bana bir karış yaklaşına ben bir arşın yaklaşırim, bana bir arşın yaklaşına ben bir kulaç yaklaşırim. Bana yürüyerek gelene ben koşarak giderim.»

Kur'an-ı kerimden : (51 - Zariyât - 50) : **«Al-laha kaçın»**

Hakikatler ve Allah bu kadar güzel ve iyi iken yalnız azâbdan, cezadan, şerden bahsetmek ne büyük bir gafletidir. Allahı zemme varan ne büyük suçtur ne büyük küfürdür

(16 - Nahil - 116) : **Allaha yalandan iftirâ etmek üzere ağızınıza gelen yalanlarla bu helaldir bu haramdır diye söylemeyiniz.**

Diğeri :

(22 - Hac - 3) : **«İnsanlardan öyleleri vardır ki ilim ve vukûfu olmadan Allah hakkında mücadele [mübahase] ederler. ve her azgın şeytana tâbi' o urlar.»**

Diğeri :

(31 - Lokman - 20) : **İnsanlardan bazıları vardır ki bilmeksizin ve yolsuz, ve kitab ışıgı dışında Allah-ü taalânın zât ve sıfatında mücadele ve mübahase ederler.**

Ey insan kardeş,

Taşıdığımız ruh Allahın ruhu olduktan, ruhî hüviyetimiz o ruhla alâkalı olduktan ve her an Allahın ruhu ruhlarımıza cereyan ve temasda olduktan sonra korkulacak ne var..

Allahın ruhu bizde veyahut biz Allahtan birer damla ruh olduğumuz halde neden korkuyoruz. Allah bir şeyden korkmadığı gibi Allahın ruhunun da bir şeyden endişesi olmamak lâzım gelir. Yağmur damlası nasıl denizden peyda olup yer yüzüne dökülmüş fakat yer yüzündeki işi bitince yine denize yol bulup akıyor ve denize karışıyorsa ruhlarımızın da tuttuğu yol budur. Neden korkuyoruz. Öldükten sonra bedenimiz kalmıyor ki beşeriyetimiz kalsın. Beşeriyetimiz kalmıyor ki dünyadaki beşerî mülâhazalarla her şeyden korkalım.

Mezardan mı korkuyoruz ? mezara gömülecek bedeninin insanlıkla alâkası kalmaz ki korkalım, mezarda nefes alacak değiliz ki darlığından sıkılaşım, mezarı mesken edinecek değiliz ki dünya zihniyetiyle orada şu bu arayalım, mezara konacak ruhlarımız değil nebâtî tabiattaki bedenimizdir. Nebat nasıl çürüyüp toprağa karışıyorsa bedenimizin de tuttuğu yol odur. Ruhumuz bir balon gibi ölümle beraber yerden fırlayıp yükselecek ve letafeti nisbetinde bir yüksekliğe erecektir. Ruhumuz için karanlık yoktur ki aydınlığa ihtiyacını düşünelim. Ruhumuz mezarda ve bedeninin içinde değil ki bedeni yemeğe gelecek böcekleri düşünelim. Ruhun beşerî alâkası kalmamış ki beşerî mülâhazalarla endişeleri olsun, kurttan kuştan, böcekten her hangi bir sademeden pervası olsun. Her hangi bir mahlûkun taarruzundan korkusu olsun.

İşe yaramaz hale gelen gömlegini bir yolcu nasıl bir çukura atıp geçerse ruhun Ahirete intikalinde bedeni hakkındaki muamelesi de bu kadar basit ve tabiidir. Mezar durumu böyle. Gelelim Cehennem ateşine;

Ateş; bir şey'i yakan, kavuran, eriten kül eden, yok eden bir şeydir. Ruh; Allahın ruhudur. Yanmaz, yakılmaz, ölmezlik hassasına maliktir. İmdi. Cehennem ateşinin Kur'anı kerimde yer alması yanmayı değil yanmak gibi bir azabın ruha teveccüh edeceğini tazammun eder. Kur'anı kerimde ebediyyen Cehennemde kalacak olanlara işaret vardır. Ruh yanmak, mahvolmak kabiliyetini haiz olaydı asırlarca ateşe maruz kalmasına hacet kalmaz bir anda yanar tutuşur yok olurdu.

Ebediyyen Cehennemde kalacaklar hakkındaki âyetlerin tazammun ettiği mâna onların Allaha dönüş yollarının Cehennemde başlayıp Cehennemde biteceği hakkındadır

İmdi Allaha dönüş yolu ikidir. Dalalet fitrathlılar için Cehennem, hidâyet fitrathlılar için de Cennettir. Hidâyet fitrathlılardan çok günahkâr ve çok kesafetle ahirete intikal etmiş olanlar dahi Cehenneme uğrayacaklardır fakat yalnız temizlenmek, kesafetlerini atacak kadar muvakkaten kalmak üzere uğrayacaklar ve sonra yine temiz olarak ana yolları olan Cennete geçeceklerdir.

İşte ;

Azâb vardır. Fakat bu azab için dünya malzemesine Allahın ihtiyacı yoktur nasıl rüyada yanıyor gibi oluyorsak türlü azâblar çekiyorsak Ahirette de böyle temizlik için sıkıntılar çekmek mümkündür. Ve buna Allahın bir irâdesi kâfidir. Allahın isim ve sıfatları içinde sefayı da cefayı da ruhlar tatbik edecek isim ve

sıfatları vardır. Onların tecellileri her şeyi halledecektir. Sefanın da envainı cefanın da türlüünü tatbik edecektir.

Fakat ;

Acaba tatbik edecek midir,

Sefanın evet, cefanın ise hiç umulmaz.

Zira Allah rahmetim gazabımdan üstündür buyuruyor, Kur'anı kerimde Allah her günahı af buyuracağını bildiriyor. Allahın dost olduğunu, ne güzel Mevlâ ve ne güzel yardımcı olduğunu tasrih ediyor,

1) Allah ruhumuza cefa ederse kendi ruhunda cefamızı hisseder, Kendisine neye cefa etsin, zira bizim kendimizden bir varlığımız yok. Allahın üflemesiyle ruhundan intişar ederek vücut bulmuş su kabarcığı gibi birer zerreyiz, Vakıa dünyada terbiyemiz, intibahımız, adam olmamız için cefa ediyor, fakat Ahirete intikal etmiş olan ruhlar için intibaha yer kalmamıştır ki

2) Yaradılması, doğması, yetişmesi, hayat ve mukadderatı, ölümü ve haşrolması elinde olmıyan mahlûklarına, bu kadar âciz ve şahsî varlıksız insanlara Allahın eziyyet etmesine yer ve imkân yok, insanın bîzatihi bir varlığı yok ki buna ihtimal olsun,

Bu kadar âciz ve Allahtan gayrı bir tutunduğu olmıyan insanlardan Allahın hinc almak, intikam almak için cefâlar etmesine de imkân görülemez. Zira :

3) Her türlü küçüklüklere tenezzüle Allahın büyüklüğü müsaade etmez. Her türlü zaafa Allahın kemâl sıfatları [şanı] imkân vermez. Ezâ ve cefaya Allahın merhameti mani'dir.

4) Irâde ve ihtiyare sahip olmıyarak yarattığı, kendi işlerinde kendi irade ve ihtiyariyle kullandığı ve alın teri ve göz yaşları içinde bu ıstırablı dünyada

çalıştırdığı emekdar kullarının âkıbeti cehennemlerde, türlü azablarda feryad ve figan içinde cayır cayır yanmak olamaz. Buna alel'âde bir insanın bile insafı merhameti müsait değildir. Nerede kaldı ki bütün merhametlerin iyiliklerin kaynağı olan Allah müsaade etsin. Bunda Allaha bir fayda yok, muhakkak keder var bu; şuûrun hikmetin kaynağı olan Allaha yakışmaz. Allah yersiz işler yapmaz, âciz analar bile bunu yapmaz. Yaradan ve her kuvvet kudret elinde olan Allah bunu hiç yapar mı ?

Hatta yapmaz demedikce Allaha imanımız düzelmez, Allahu kusurlu saymış ve küfüre sapmış olmaksızın kurtulamayız. Asıl hata ve büyük günah bu !

* * *

Temiz insanlar için en korkulmıyacak yer âhiret-dir. En elemsiz, kedersiz, sıkıntısız, sıcaksız, soğuksuz hastaliksiz, yoksulluksuz yer âhiretdir. Âhirete gidiş; temiz adamlar için hakikî bir sılaya gidiş gibidir. Sılaya giden adamın nasıl anası babası akrabası ahababları karşılar kucaklar iltifatlarına gark eder türlü ikramlarda bulunurlarsa doğduğu yerin havası ve tabii güzellikleri onu okşarsa vefat eden temiz adamı da vefatı anından itibaren en yakın akrabası ve sevenlerinin rûhu ve daha mübarek ruhlar karşılarlar, onu aralarına alırlar, emsalsiz güzellikler âlemine götürürler Vefat eden hiç yadırgamaz bil'akis bu rihlet bir saadetin başlangıcı olur. Ölen insanın ruhûna karşıcı gelen bu güler yüzlü tatlı sözlü ruhlardan başka emsalsiz güzel kokular dahi ilk anda müjdecî gelecektir.

İşte Kur'an kerimdeki mü'yidesi :

(37 - Sâfat - 60 ve 1): «[Melekler cevap vererek derler] evet bu muhakkak büyük bir kurtuluş ve necata eriştir böy-

le ni'mete [cennet ni'metlerine] nail olmak için amiller amel etsinler [iyilik işlesinler]. »

Digeri :

(56 - Vakıa - 88 ve 89) : «Eğer vefat etmek üzere olan mukarribînden ise ona rahatlık ve güzel kokular, çiçekler ve ni'metleri bol cennetler vardır. »

Âhiret ni'metlerine dair bir kaç âyeti kerîme daha:

(13 - Raâd - 24) : «Dar-i ahiret ne güzel bir yerdir. »

Digeri :

(93 - Duhâ - 4) : «Ya Muhammed sana âhiret dünyadan hayırlıdır. »

Digeri :

(87 - A'lâ - 16 : 19) : «Belki siz müşrikler [putperestler], dünya hayatını âhirete tercih edersiniz. Halbuki âhiret daha hayırlı ve devamlıdır. »

Digeri :

(29 - Ankebût - 64) : «Bu dünya hayatı ancak oyuncak ve boş şeylerdir. Asıl hayat da r-i ahirettedir, eğer bunu bilse»

Ey insan kardeşlerim, yüreğiniz rahat olsun, ey Allaha ümid bağlayanlar yüreğiniz kuvvetle, safâ ile dolsun

Kur'an-ı kerime göre :

İnsanlara Allah şah damarından yakındır.

Allah dostdur. Ana baba yerinde velidir ve Allah-tan başka dost, yardımcı ve şefaatçı yoktur.

Allah şunun bunun söylediklerinden daha güzeldir daha iyidir Allah tahayyül ettiğiniz dereceden, tasavvurunuzdan daha güzel ve daha iyidir daha merhametlidir Allah bizi sevgisi yüzünden yarattı, göreceğiniz muamele buna ziyadesiyle uygun olacaktır Al-laha güvenin, yalnız ona güvenin her şeyin sonu. İyi ve güzel olacaktır.

Peygamber efendimiz ashabından hazreti Maâz'a şöyle buyurmuştur :

«Hayırlı işler yap ey Maâz benim şefaatiye güvenme.»

Ey insan kardeş:

Günahkâr mısın ? merak etme Allahın mağfiret ve merhameti seni rahatlandırarak kadar geniştir. Elverir-ki sen Onu inkâr etme, ona arkını çevirme, ondan kaçma: ona yüzünü dön ve boynunu bük (sana iltica ettim) de ve ona koş, ona atıl onun dostluğu her müşkili halle yeter. Vesselâm velillâhilhamd.

Fioti 15 krs.